

————— Gothár Tamás

KOPÁS

kicserélni egy kiégett izzót
lecsiszolni a lepattogzó festéket
május első vasárnapján sem szeretlek jobban
május elsején se ér többet amit tanítottál

FESZÜLTÉG TÁVOLODÓVAL

abban az évben kiégett neonreklámokba voltam szerelmes borderline szindrómás szobákba behúzott redőnyökbe túl tágas épületek visszhangzó lépcsőfordulójába foglalt padokba egy lakónegyedben hajnalokba ahol az épületek kitakarják a felkelő napot
hosszúfényvel elsuhanó autóval szemeztem

HOLNAPPARA

nem tudom mi kellene

egy esetleges találkozás hátulütője
az esetlegesség
ha biztos volna sem lenne jobb
vele állni a véget nem érő sorban
vagy melletted a folyamatos megérkezésben
mindkettő félelmetes de itt lenni sem kevésbé

VÁRNI A LEGSZARABB

nyirkos vagy mint a mennydörgés
pedig tegnap is rám szakadtál
most meg – mint mindig –
figyelsz valahonnan szótlánul
ezért viszketek folyton
szokatlan a bőröd belülről